

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satversmestiesa.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2026. gada 16. jūlijā

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Anita Rodiņa, tiesneses Jautrīte Briede un Veronika Krūmiņa, kolēģijas sēdē izskatījusi pieteikuma iesniedzējas [..] pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 113/2026),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Civillikuma 1801. pantu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 92. un 105. pantam.

2. Civillikuma 1801. pantā noteikts: “Cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.”

3. Pieteikuma iesniedzējai, iesniedzot konstitucionālo sūdzību, jāievēro Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktās prasības.

Pamatojoties uz pirmās instances tiesas spriedumu no pieteikuma iesniedzējas piespiedu izpildē tika piedzīts parāds. Pieteikumā pausts uzskats, ka apstrīdētā norma aizskar pieteikuma iesniedzējai Latvijas Republikas Satversmes 92. un 105. pantā ietvertās pamattiesības, jo pieļauj parādu piedziņu pēc prasījuma noilguma iestāšanās, pamatojoties uz spēkā neesošu cesijas līgumu.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas pirmais teikums paredz, ka konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā pēc pēdējās institūcijas nolēmuma spēkā stāšanās.

Satversmes tiesas kolēģija jau vairākkārt pieteikuma iesniedzējai ir norādījusi, ka konkrētajā gadījumā viņa nav ievērojusi termiņu konstitucionālās sūdzības iesniegšanai (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2. kolēģijas 2026. gada 28. maija lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu pēc pieteikuma Nr. 80/2026*). Proti, pieteikuma iesniedzējas civillietā par parāda piedziņu apelācijas instances tiesas lēmums tika pieņemts un stājās spēkā [datums]. Konstitucionālā sūdzība Satversmes tiesā ir iesniegta 2026. gada 25. jūnijā, tātad vairāk nekā sešus mēnešus pēc pēdējās institūcijas nolēmuma spēkā stāšanās.

Pieteikuma iesniedzēja norāda, ka, pamatojoties uz tiesas spriedumu, no viņas ienākumiem nepārtraukti un ilgstoši tiek ieturēti līdzekļi parāda segšanai, un tādēļ katrs atsevišķs ieturējums esot vērtējams kā patstāvīgs pamattiesību aizskārums.

Pieteikuma iesniedzējas uzskats, ka katrs atsevišķs ieturējums veido jaunu pamattiesību aizskārumu, nav pamatots. Satversmes tiesas kolēģija jau iepriekš pieteikuma iesniedzējai ir norādījusi, ka atkārtoti ieturējumi, kas izriet no viena un tā paša tiesību normas piemērošanas pamata, neveido jaunu, patstāvīgu pamattiesību aizskārumu (*sk. Satversmes tiesas 2. kolēģijas 2026. gada 19. janvāra lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu pēc pieteikuma Nr. 228/2025*).

Pieteikuma iesniedzēja ir lūgusi atjaunot procesuālo termiņu konstitucionālās sūdzības iesniegšanai Satversmes tiesā.

Kolēģija vērš pieteikuma iesniedzējas uzmanību uz to, ka Satversmes tiesas likumā noteiktais termiņš ir konstitucionālās sūdzības saturu veidojošs noteikums, kura neievērošana liedz pieeju tiesai. Satversmes tiesas likums neparedz pieteikuma iesniegšanas termiņa atjaunošanu.

Tādējādi pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas pirmajā teikumā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (pieteikums Nr. 113/2026).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Anita Rodiņa